

arede Udvalgs Mening om det Tilraadelige i, at der skeer en Forandring i det sidste Affnit af § 4. Ja, en saadan Forandring er vel endogsaa aldeles nødvendig; thi den i Lovforslaget anførte Datum, den 24de Juni, kan ikke blive staaende, da vi nu iaar allerede have passeret denne Datum, og det altsaa, hvis Lovforslaget i denne Henseende blev uforandret, vilde drage altfor længe hen, inden Afsløsningskerne kunde træde i Kraft. Jeg skønner ikke rettere, end at der istedetfor St. Hansdag, helst maatte sættes 1ste October; jeg troer virkelig, at dette bedst vilde ramme Huusmændenes Lary. Denne Forandring vil jeg desaaarsag stemme for; og, hvis der herfor bliver Majoritet, vil dette allerede medføre, at Sagen maa gaae tilbage til Landstinget. Nu yttrede vel under den forrige Sag en æret Taler, nemlig Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te District (S. A. Hansen), at, naar Sagen dog i ethvert Fald skulde tilbage til Landstinget, saa skulde vi heller ikke tage i Betænkning at blive staaende ved de Resultater, vi ved 2den Behandling vedtog; den ærede Taler meente, at naar Sagen dog skal gaae tilbage til det andet Thing, saa kan den ligesaa godt gaae tilbage dertil med flere, ja med mange Forandringer, som med een (Ja!). Nei, heri har ganske vist det ærede Medlem Ret, og jeg skal sige de Herrer, hvorfor det er urigtigt, at sige „Ja“, men rigtigt at sige „Nei“. Det er af den simple Grund, fordi „flere“ er mere end „een“. Dersom vi, istedetfor at gjøre een Forandring, gjøre en Række af Forandringer, saa er der større Chance for, at Sagen kan strande; og endnu mindre kan der tvivles om, at dersom vi gjøre, ikke en enkelt, men mange Forandringer, saa vil der bydes et rigeligere Stof for Discussion i det andet Thing, men desto vanskelige bliver det da i alt Fald at see Sagen ført igjennem i de saa Dage, hvori Rigsdagen kan antages endnu at ville blive samlet. Og dette springer saameget mere i Dinene, naar De — mine Herrer! — ville have i Grindring, hvad jeg før tillod mig at yttre om Besskaffenheden af de Forandringer, der ved 2den Behandling fik Majoritet for sig her i Salen, og De paa den anden Side ville betænke, at den enkelte Forandring, hvorom her er Spørgsmaal, er

af en saa lidet betænkkelig og saa lidet disputabel Natur, at den — derom holder jeg mig fuldkommen overbevist — overmaade let og villig vil gaae igjennem i Landstinget. Jeg tilstaaer, at jeg er ligesaa beroliget for, at Loven med denne Forandring nu vil udfomme, som jeg vilde være vis paa, at dette vilde skee, naar vi aldeles uforandret vedtog Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, og jeg kan herved slutte mig til, hvad den ærede Ordfører om dette Punkt har yttret. Forøvrigt skal jeg ogsaa her erklære, at jeg er langt fra at være blind for, at ligeledes dette Lovforslag har sine Mangler; jeg skal ikke gjentage, hvad jeg i denne Henseende nylig bemærkede i mit sidste Foret rag i Gaardmandshoverisagen; det Selvsamme, jeg da udtalte, finder ogsaa her sin fulde Anvendelse, deriblandt ogsaa det, at Veien i alt Fald ikke er affspærret for senere Modifikationier, hvis saadanne skulde findes fornødne. Men dette vil jeg dog endnu tillade mig at bemærke, at de Tvivl, som under den forrige Sag bleve reiste af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger), her i ethvert Fald slet ingen Anvendelse finde; og, skjøndt jeg — som sagt — fuldt vel erkjender, at ogsaa dette Lovgivningsværk har sine Mangler, skal jeg dog trostigen og med fuld Overbevisning stemme for Landstingets Lovforslag med de enkelte, af Udvalget i det første Endringsforslag angivne Modificationer. Jeg slutter, ligesom i den anden Sag, med, at jeg stemmer saaledes i Bondestandens, og jeg kan her føie til, navnlig i den talrige Huusmandsclasses Interesse.

C. S. Hansen: Ja, det skal tilvisse gjøre mig ondt, ligesom den foregaaende Taler, hvis dette Lovforslag ikke skulde blive til Lov; men paa den anden Side nærer jeg ikke de samme Anskuelsler, som han har yttret, nemlig, at det ikke skulde blive til Lov, forsaavidt vi gjøre en Forandring endnu, foruden den, som her er foreslaaet af Udvalget. Jeg antager nemlig, at vi bør holde fast ved det, som vi have vedtaget under den 2den Behandling, at Afsløsningscommissionerne skulle bestaae af flere Medlemmer og at Parterne skulle være berettigede til frit at vælge hver eet Medlem.